

SÍLA *ženy*

HELENA KOHOUTOVÁ JE NEJEN TRPĚLIVOU MAMINKOU MALÉHO WILLIAMA, ALE TAKÉ SILNOU ŽENOU A VIZIONÁŘKOU, KTERÁ SVOU ENERGIÍ DOKÁZALA ZHMOТNIT JEDINEČNOU PODNIKATELSKOU PLATFORMU A PROPOJIT TAK STOVKY ÚSPĚŠNÝCH ŽEN.

Text: Kateřina Černá Foto: Jan Faulkner

Nyní se učím odpočívat a relaxovat. Je to moje slabina. Práce, William, rodina – často jsem na posledním místě, ale vím, že bych měla být na místě prvním. Žena je základ rodiny.

Patříte mezi velmi zaměstnané maminky, přesto je u vás doma vidět, kolik energie vkládáte do péče o domácnost a rodinu. Jak vypadá váš time management?

To je od vás velmi milé. V životě se celkově snažím mít řád, ať již ve věcech a v čase, nebo v tom, že věci mají být po ruce, když je potřeba. To totiž zásadně zjednodušuje život. Od narození syna je udržování tohoto řádu složitější, protože člověk už není zcela svým pánem, ale rozhodně se vyplatí jej dodržovat, či se o to alespoň snažit. Jak by měla rodina fungovat jsem se snažila nastavit ještě před synovým narozením, a to se s jistými výjimkami daří dodržovat. Abychom si rozuměli, rozhodně nejsem robot a jsem hodně flexibilní, ale být flexibilní v řádu je něco jiného než být flexibilní v chaosu. Také je to o tom, že každý člověk je jiný, na nic není návod, důležité je, aby se žena, děťátko a partner cítili, pokud možno, co nejvíce dobře.

Vaše pracovní aktivity jsou spojeny s ženami-podnikatelkami, se kterými se často setkáváte i v neformální rovině. Máte od nich i nějaké tipy, jak dobře zvládnout roli maminky i práci?

Příběhy žen jsou skutečně obdivuhodné. Některé naše vítězky mají tři či čtyři děti a k tomu svoji firmu. Řekla bych, že mají dar se radovat ze života, mají široké srdce, mimořádnou schopnost si zorganizovat čas a nejsou sobecké. Péče o rodinu je věc časově a emočně náročná. Kdysi mi jedna žena poradila, abych po porodu od svého partnera očekávala „raději méně“, a ta rada byla nad zlato. Muži se někdy na roli tatínka adaptují pomaleji a mnoho praktických věcí jim nedochází. Můj muž mi pomáhal, jak mohl, ale plačícího syna v noci neslyšel, byť jsme byli domluvení, že se o něj tu noc postará, abych se mohla vyspat. To není kritika, ale je dobré to vzít v potaz. Mnoho párů by

se možná právě v prvních měsících či letech nerozcházelo, kdyby to věděli. Péči o syna jsme si doma rozdělili, je to spokojený a zvidavý chlapec a rozhodně se nebojí, je pro něj snadné komunikovat. Není fixovaný jenom na maminku.

V čem se mohou ženy inspirovat navzájem?

V tom, že se to dá zvládnout. Také že nejsou samy, ať již pouze samotným vědomím, či praktickou radou či možností si popovídat.

Roli maminky si užíváte poslední dva roky. Jak velká to pro vás byla změna a kdo vám nejvíce pomohl se nastavit na novou situaci?

Nastavit jsem se musela sama a stále se nastavuji. To bude až do konce života. Jednou máma, navždy máma. Změna to byla obrovská. Již se nerozhduji pouze sama za sebe. Byla jsem dlouho „nezávislá vlčice“, tak to je pro mě náročné.

Co děláte se synem nejraději?

Miluji s ním procházky v přírodě. Na našem milovaném Kypru procházky kolem moře, kterého se zatím trochu bojím, ale rád do něj hází kamínky. Lásku a zvláštní fascinaci kameny má asi po mně, říká „mami, look, stone, či mami, kámen“. Doma máme kamínky všude, bohužel i v pračce. Po tatínkovi si rád hraje s golfovými holemi a míčky, občas si vyfukává cosi na piano a rozhodně miluje zpívání. Hrajeme písničky ve všech jazycích a legrační je, že opakuje i japonské melodie. Jak roste, více si užívá různé aktivity. Nyní jsme například začali chodit do Národního technického muzea, kde jsou nádherné historické exponáty. Běhá od mašinky k mašince a upozornění, že na ně nesmí sahat, mu nic neříkají. Samozřejmě chodíme i na tradiční hřiště, vláčky na Slovanském ostrově, pohyblivá autíčka.

Jaký typ výchovy vyznáváte?

Jedno slovo – TRPĚLIVÝ. Dítě potřebuje čas, prostor, nelámu ho. Víím, že když mu něco vysvětlím, chvíli počkám, má to lepší účinek, než kdybych to chtěla zlomit hned. Trpělivostí se ale zároveň učím já sama.

Co je pro vás nejdůležitější ve vztahu k synovi a co byste jej ráda naučila?

Lásce, odvaze, pokoře a důvěře. Vědět, že jedinou sílu člověk najde vždy pouze ve svém nitru, nikde externě. Respekt k sobě a druhým. Také se ho budu snažit vést k poznávání historie a umění dávat si věci do souvislostí. Láska však hraje prim. Děti potřebují mít zázemí a bezpečí.

Jak budete trávit Velikonoce, udržujete tradice a zvyky?

Tradice dodržuji a přidala jsem i část těch anglosaských, protože můj muž je Angličan. Mám doma popsané krabice s dekoracemi a také je vyrábíme. William mně je podává a já je větším. Je to milá zábava. ✨

Helena Kohoutová

V roce 1997 založila Agenturu Helas, která je podhoubím pro nezávislou platformu, kde mohou spolu podnikatelé vzájemně komunikovat, podporovat se a spolupracovat. Je místem, kde se děje celá řada zajímavých věcí. Platforma je tvořena projekty Ocenění Českých Podnikatelek, Ocenění Českých lídrů, Exportní cena DHL, Helas New Encounters Club, Helas Ladies Club.

